

Ἦν ἀνογνωσία τῆς ἀναστάσεως

— . —
Ἔπειτα τὸν Ἰωάννην

Περὶ ὧραν ἐνδευάτην (καὶ
ἡμίσειαν) τῆς νυκτός,
ὁ ἑρμῆς: Ἐύροιστος ὁ θεός,
Δόξα σοι ὁ θεός, βασιλεὺ οὐ-
ράνιε....

ὁ ἀναγνώστης: Τρισάγιον, Δόξα,
καὶ νῦν, Παναγία Τειάς, Δόξα,
καὶ νῦν, Πάτερ ἡμῶν...

ὁ ἑρμῆς: ὅτι σοὺ ἔσται...

ὁ ἀναγνώστης: Πύριε ἐλέησον ἡμᾶς,
Δόξα, καὶ νῦν, δεῦτε προσκυ-
νήσωμεν γ', καὶ τὸν ἡμῶν ψαλμὸν:

«ἐλέησον με ὁ κύριος»

Ἔπειτα ἀλλομεν τὸ Σ ἑωσι-
νὸν Δοξασταῖον

ἤχος Σ Πα ρ

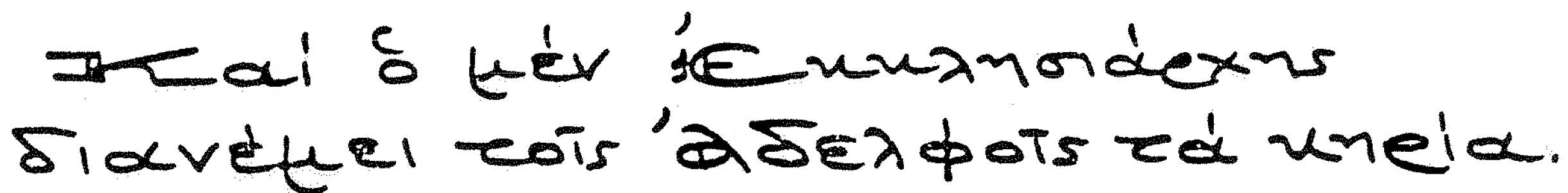
— $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$
|| δὸν σκο τι α κα πεω
— $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$
| ὅμοι τι προς το μνη με

(*)

Ἐν ταῖς ἐκκλησίαις, ἵνα συναχθῇ ὁ λαός,
εἰσίστασι σήμερον νὰ ἀλλομεν ὁ κανὼν «κύμα-
τι ψαλάσσης», ἀλλ' οὕτως ἡδὴ ἐτάλη τὸ ἑσπέραιον
τῆς ἁγίας καὶ Μεγάλης Παναρεσκυῆς.

Handwritten musical notation on a single staff, featuring various notes, rests, and bar lines. The notation is written in a cursive, handwritten style, typical of early manuscript notation. The notes are mostly minims and crotchets, with some quavers. The staff is divided into measures by vertical bar lines. The handwriting is somewhat slanted and the ink is dark. The overall appearance is that of a personal or working manuscript rather than a formal printed score.

Ἡ ἴσα ἔνδον τοῦ ἱεροῦ βή-
 ματος τὸ Πεισάγιον καὶ τὸ
 ὀπολυτίκιον « ὅτε κατήλθες
 πρὸς τὸν θάνατον »
 ἢ εὐτενῆς κατ. ἢ γίνεται
 ὀπόλυσις μετὰ τοῦ : ὁ ἀναστὰς
 ἐκ νεκρῶν.

ⲕⲉⲛ ⲧⲏⲥ ⲧⲉⲗⲉⲧⲏⲥ ⲧⲏⲥ ⲁⲛⲁⲥⲧⲁⲥⲉⲟⲥ

ⲕⲉⲛ ⲧⲏⲥ ⲧⲉⲗⲉⲧⲏⲥ ⲧⲏⲥ ⲁⲛⲁⲥⲧⲁⲥⲉⲟⲥ

ⲟⲩ δὲ ἱερεὺς μετὰ τοῦ διακόνου
λαμπροφθοῦσιν ἄπασαν τὴν
ἱερατικὴν αὐτῶν στολήν.

Ἐξέρχεται τότε ὁ ἱερεὺς πρὸ
τῆς ὁραίας πύλης, κρατῶν
λαμπάδα ἀναφθεῖσαν ἐκ τῆς ἀνοι-
μῆτος μανδήλας, τῆς πρὸ τῆς
ἁγίας πρεσβείτης καὶ προσναλῆτ
τὸν λαόν, ἵνα ἀνάψῃ τὰς λαμπά-
δας αὐτῶν, ἁλῶν εἰς

ἔχον τὴν πύλα

— 1/1 — 1/1 — 1/1 — 1/1 — 1/1 — 1/1 —
ⲁⲩⲉⲩ ⲧⲉ ⲗⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲑⲉ ⲧⲉ
ⲙ ⲙ ⲙ ⲙ ⲙ ⲙ ⲙ ⲙ
ⲟⲩⲧⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ
ⲙ ⲙ ⲙ ⲙ ⲙ ⲙ ⲙ ⲙ
ⲙ ⲙ ⲙ ⲙ ⲙ ⲙ ⲙ ⲙ
ⲙ ⲙ ⲙ ⲙ ⲙ ⲙ ⲙ ⲙ
ⲙ ⲙ ⲙ ⲙ ⲙ ⲙ ⲙ ⲙ
ⲙ ⲙ ⲙ ⲙ ⲙ ⲙ ⲙ ⲙ
ⲙ ⲙ ⲙ ⲙ ⲙ ⲙ ⲙ ⲙ

Ποῦτο ἐπαναλαμβάνεται ὑπὸ τῶν
χορῶν ἕως οὗ πᾶς ὁ λαὸς λάθῃ
τὸ ἱερὸν φῶς.

ἔπειτα, λαβόντων, τοῦ μὲν ἱερέως
τὸ ἱερὸν εὐαγγέλιον, τοῦ δὲ Δια-
κόνου ὑνμιατήριον, καὶ λαμπάδων
προπορευομένων αὐτῶν, ἀπερχό-
μεθα πάντες εἰς τὸν ναὸν τοῦ
θεοῦ, καὶ ὑψαίνα ἡμεῖς
καὶ ἄλλοι εἰς

ἔχον τὴν ἐκείνην

ἦν α να σα σ ι ι ν Σ ο ν
χει σ ε Σ ω τ η ρ α π τ ε λ ο ι υ μ ν α
α σ ι ν ε ν ο ν ρ α ν ο ι σ ι κα ι η
κα α ς τ α ς ε π ι Γ η ς κα τ α
ω ι ε σ ο ν ε ν κα ρ α ρ α κα ρ
α σ ε σ ι ο κα ρ ε ι ν

καὶ ἐν μὲν τῷ Νῶϊ ἐναπομείνας
 μόνος ὁ Κανδηλάπτης, ἄπει τὰ
 κηρία πάντα, καὶ τὰς κανδήλας·
 καὶ ποιήσας πυρεῖον, καὶ βαλὼν
 εἰς αὐτὸ θυμίαμα, τίθῃσιν ἐν τῷ
 μέσῳ τῶ Νῶϊ. Ἐν δὲ τῷ Νάβη, ὡς
 προευνετισμένον ὄντος Τετρα-
 ποδίου ἐκπεροῖεν τῶν βασιγιῶν
 πυλῶν, οὐσῶν κελεισμένων, ἀπαί-
 θῃσιν ὁ Ἱερεὺς ἐπ' αὐτοῦ τὸ ἱερὸν
 εὐαγγέλιον, καὶ ἀναγινώσκει συνη-
 θῶς τὸ β' ἑωθινόν εὐαγγέλιον.
 Ὁ Ἱερεὺς: καὶ ὑπερτὸ ματαξισθῆναι
 ἢ λέγεται τὸ εὐαγγέλιον κατὰ Μάρκον
 ἀρχ: Διατενομένον τῶ Σαββάτου
 τέλ: ἐφοβοῦντο Γὰρ.

οἱ χοροὶ εἰς ἤχον ἔκ νή ε

Ἦ
 Δο^{ΠΗ} κα Σοι κυ ν ει ε
 κα^{ΠΗ} κα Σοι οι οι ἔ

Ἐἵτα ὁ Ἱερεὺς, λαβὼν εἰς χεῖρας
 τὸ θυμιατήριον καὶ θυμιῶν τρεῖς
 τὸ ἱερὸν εὐαγγέλιον, ἐμφωνεῖ:

Δόξα τῇ ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ καὶ
ζωοποιῷ, καὶ ἀδιαιρέτῳ Πατρὶ,
πάντα, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ ἡμῶν ἀποπεινομένων τὸ ἄμην,
ἔρχεται ὁ ἕρως + ἀλλεῖν τὸ
« Χριστὸς ἀνέστη » τοῖς ἡμῶν
λαμβανόντων τὸ τέλος.

ἦχος π' ἢ πα ρ

Χρῖστος ὁς ἀνεστη
ἐν νεκροῖς καὶ θάνατον θά
να αὐτὸν πάτην καὶ σα
αὐτὸν καὶ τοῖς ἐν τοῖς
καὶ τὴν καὶ σα αὐτὸν
vos ἦ

Χριστὸς ἀνέστη ἔτερον

Στίχ. α. Ἀναστήτω ὁ θεός καὶ
διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐ-
τοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου
αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.

Στίχ. β. ὣς ἐμμελῆται καπνός, ἐμμε-
πέτωσαν, ὥς τήνεται κηρός ἀπὸ
προσώπου πυρός.

Στίχ. γ. ὥς τως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρ-
τωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ, καὶ
οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν.

Στίχ. δ. ὥς τη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίη-
σεν ὁ κυρίου, ἀγαλλιασώμεθα ἢ
εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Στίχ. ε. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ...
κλειστός ἀνάστη...

Στίχ. ς. Παῖ νῦν καὶ αἰ...
κλειστός ἀνάστη...

Συναπτὴ μετέλλη· μετ' ἣν ἐμφωνεῖ
ὁ ἱερεὺς· «ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα,...
παῖ ἀνοιχθείσων τῶν πυλῶν, εἰσο-
δένει ὅ, τε ἱερεὺς καὶ ὁ διάκονος,

προπορευομένων τάχιν τῶν λαμπά-
δων. Ὁ δὲ Προεσὼς, ἐφεπόμενος
μετὰ τῶν Ἀδελφῶν, ἄρχεται τοῦ Κανό-
νος. Ὑάλλονται δὲ οἱ μὲν εἰρηκοί
ἄνδρες δύο, τὰ δὲ τροπάρια εἰς ἰβ.
καὶ αὐθις ἔσχατον καταβασιῶν
οἱ αὐτοὶ εἰρηκοὶ ἐπ' ἀμφοτέρων
τῶν χορῶν. Ποιεῖ δὲ τὴν ἑναεξίαν
τοῦ Κανόμος ἐξάπαντος ὁ Προεσὼς,
καὶ αὐτὸ τὸ δεξιὸν τοῦ χοροῦ μέρος,
εἰ καὶ τὸ ἀριστερόν ἴσως λαγχάνῃ
ἀπὸ Γὰρ ταύτης τῆς ἡμέρας γίνε-
ται ἡ ἀρχὴ τοῦ μερισμοῦ τῆς τῶν
δύο χορῶν ἑναεξεως. Ἐν ἑκάστῃ
δὲ ἐκδὴ γίνεται παρὰ τοῦ Προεσῶς,
ἔσονται τοῦ βήματος, συναπτὴ
κινεῖται, καὶ μετ' αὐτὴν ἐμφώνησις
ὥς σημειῖται ἐν τοῖς ἐφεξῆς. Ὁ δὲ
Προεσὼς θυμῶν, εἰς τὴν ἑναεξίαν τοῦ
Κανόμος, κατὰ τὴν τάξιν.

ὁ Ἰωάννης ποίημα Ἰω. τῷ Δαμασκηνῷ

ὁ δὲ ἄλ' ἔχος ἢ παρ' ὅ εἰς ἑὸς

να στασεως ἡ μερὰ λακ
πρὺν θω μὲν λαοὶ ἂν πασχα
κυρίου πασχα ἂν εὐ γὰρ
θὰ να τὰ πρὸς θω, ἢν ἂν καὶ εὐ
γὰρ πρὸς ἄρα νον χειρὸς οὐ
θεοῦ ἢ καὶ οὐ εἰς
βασεν ἂν εἰς πικριὸν αἰ
οὐκ ἔσται ἢ (δ' ἰς)

Ἰὰ Θεοπεία

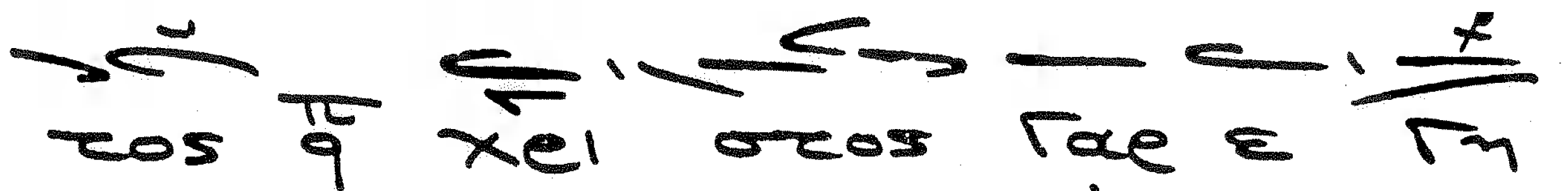
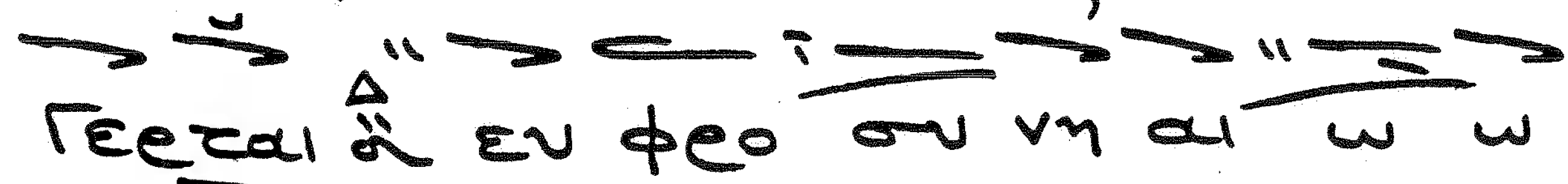

Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει Σὺ κύριε ἂν

ἢ παρὰ θω μὲν τὰς αἰσθησεις

και ο το με θα ε'πε α περ
 σε φω ει εως α να στα
 σε ες χει στον ε μα
 στρατώντα ε' και χαιρετε φα
 σκοντα ε' περ ανω ως α κα
 με θα ε' περ νι κινον α α
 ε' περ ντες (515)

Δόξα Πατρι!

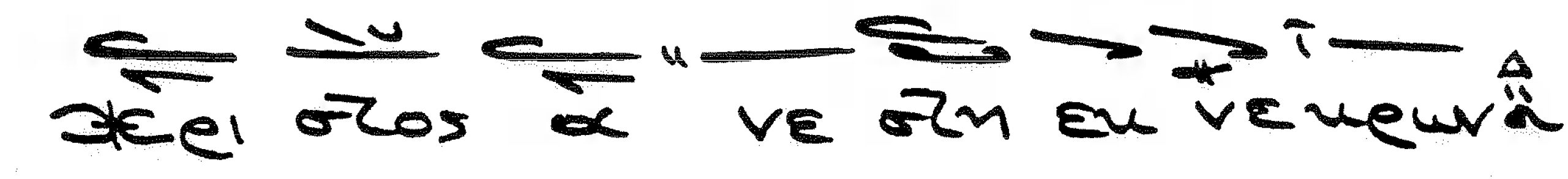
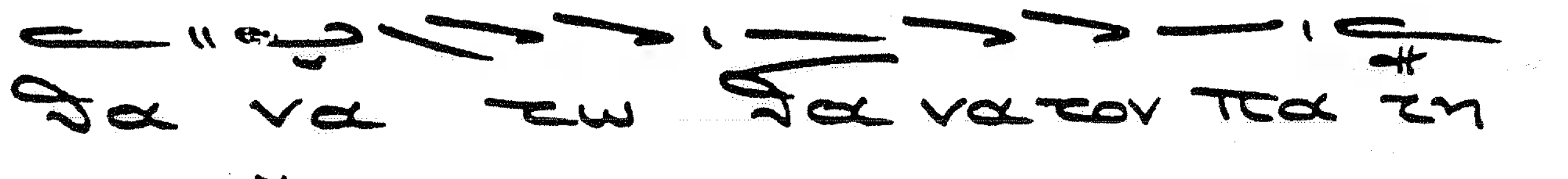
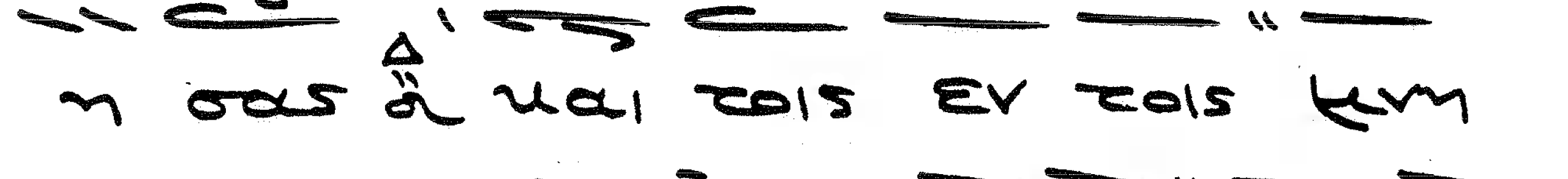
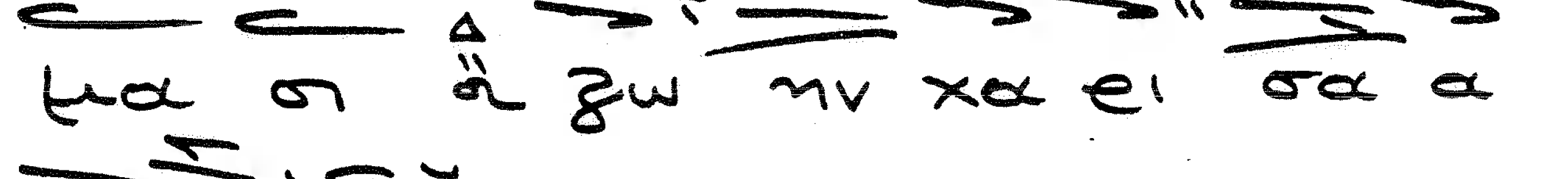

ε' περ εα νοι κεν ε παρι ως
 ευφραι νε στωσαν ε' περ
 α Γαλι α στω ε' περ
 τα ε' περ ε' περ ε' περ
 ε' περ α πας και α ο ε

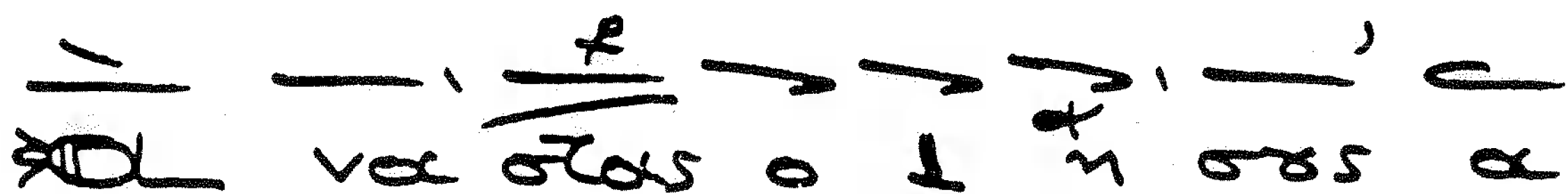

 ε γαρ ε χει στος Γαρ ε

 Γετα δ' ευ φρο συ νη αι ω ω

 ος θ

και νυν (τό αὐτό)

και παλιν ο εἰρμός « ἀναστάσεως
 ἡμέρα » ὡς καταβαστα μεθ' ο

εἰχος θ και

 ε χει στος α νε σθη ευ νε κρω

 θα να τω θα να των πα τη

 η σας δ' και τω ειν τοις κνη

 μα σ δ' ζω ην χα ει σα α

 με ε νοσ (τεις)

 θα να στος ο η σας α

ποτατα φαμα δωςπρο

ειειπεν δ' εδωκεν ημιν δ'

τηναιωνιον ζωην ημε

γαελεχο ο ος

Συναπτή μιμεά, μεδ' ην
'εμφώνησας "ὅτι Σὸν τὸ κράτος". ἡ ἡ

ἔδῃ τ' ἔλεος ἡ πταρ ὁ εἰρεμός

δεντεπομαπιωμεν καινον δ'

ουκ εν πετρας α το ο νε τερα

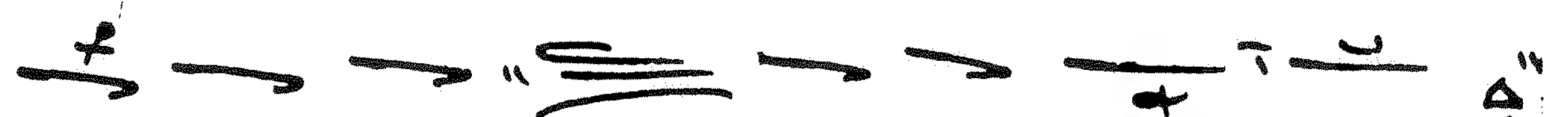
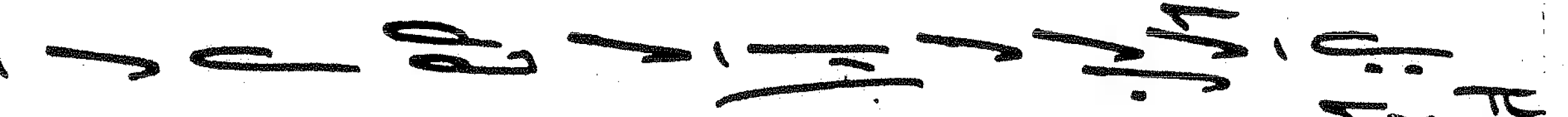
τερε του μενον η αλλα φθαρε

σας πη γην δ' εκταα

φου ομ θρησαντος χεισας δ' εν

ωστερε ου ου με ε φρα η

(δ'ις)

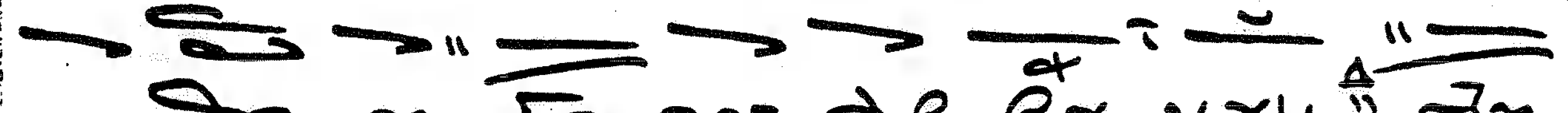
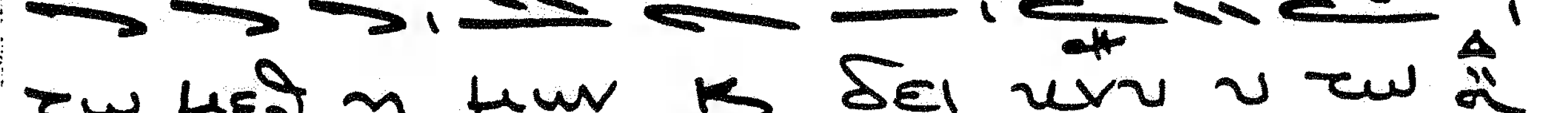

 OS ΜΕΝ ΣΥΝ ΔΟ ΞΑΣΟΝ ΣΩ ΤΗΡΕΩ

 ΕΝ ΤΗ ΒΑΘ ΛΕΙ ΕΙ Α Α ΣΩ

ΚΑΙ ΝΥΝ (ΤΟ ΑΥΤΟ)

ΚΑΙ ΠΑΛΙΝ Ο ΕΙΡΕΜΟΣ «ΔΕΥΤΕ ΠΟΜΑ» ΩΣ ΚΑΤΑΒΑΣΤΑ, ΕΙΤΑ

«ΧΕΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ (ΤΕΙΣ) Κ ΤΟ
 «ΘΝΑΣΤΑΣ Ο ΠΝΟΣΤΣ (ΊΔΕ Σ. 13, 14)
 ΘΊΤΗΣ ΗΑΙ ΕΥΦΩΝΗΣ: «ΘΤΙ ΣΥ
 ΕΙ Ο ΘΕΟΣ ΗΜΩΝ...» ΗΑΙ Η
 ΥΠΑΜΟΗ «ΠΡΟΛΑΒΕΣΑΙ ΤΟΝ ΟΡΙΘΡΟΝ» (*)

ΕΙΔΗ ΔΕ ΤΟ ΜΕΛΟΣ Η ΠΑΡ ΟΙ ΕΙΡΕΜΟΣ

 ΠΙ ΤΗΣ ΘΕΙΑΣ ΦΥΛΑ ΗΗΣ

 Ο ΘΕΥ Η ΓΟ ΕΟΣ ΑΘ ΘΑ ΜΑΧΗ

 ΤΩ ΜΕΤ Η ΜΩΝ ΚΥ ΔΕΙ ΜΝΥ Ν ΤΩ

 ΦΑ Ε ΣΦΟΡΑ Α ΠΕΛΟΝ ΔΙ Α

 ΠΡΥ ΣΙ ΩΣ ΛΕ ΓΟΝΤΑ Η ΣΗ ΜΕ ΕΟΝ

(*) Έμφελως τήν Υπαμολήν Ίδε εν σ. 66.

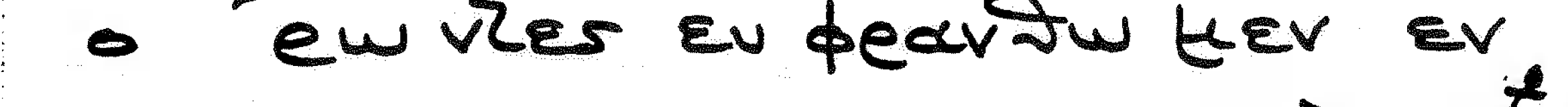

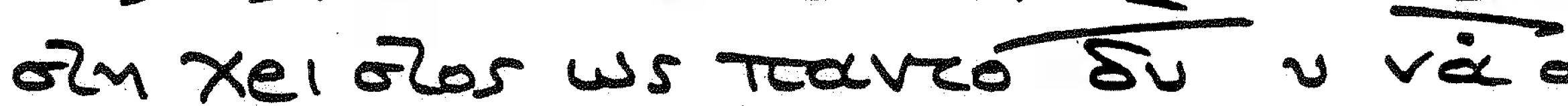
σωτηρια τω νοσησιν
οτι α νε εσθι χειστος
ως παντο θυ υ να α εως π (δ'ις)

Ια Προπαια

Δόξα τη Αγία αναστασει Σε Κυριαε

η θρ σεν κεν ως δι α νοι οι
ξαν την παρθε νευου σαν νη θυνο
πε φη νε χει στος α ως θεο
τος δε α μνο ος προση τορυν
ται η α μω εως δε ως α ευ
στος ηη λι δος το η μετε
ρον ητα α σχα α και ως δε
ος α λη θης τε λει ος λη

(518)

 ἡ λατο σκιῶν ὅ ο λα ος

 δε τὰ θε ον ο ὁ π ος

 τὴν τῶν σκῶλων εὐθασιν

 ο εὐντες εὐφρανθῶ μεν εν

 ε ε ως ὁ ο τι α νε ε

 σὴ χειρὸς ως παντὸς οὐ ν νὰ α

 ἡος ὁ

καὶ πάλιν ὁ εὐεχὸς «ἐπὶ τῆς
 θείας φυλακῆς» ὡς καταβασία,
 εἶτα «Χριστὸς ἀνέστη» τρεῖς καὶ
 «Θεοδόσιος ὁ ἱεροδότης» (1886 σ. 13, 14)
 ἀΐτησις καὶ εὐφώνησις: «ὅτι ἁγία-
 σθός ἐστι φιλάνθρωπος... καὶ ἡ

εὐδὴ ἔσται ἡμεῖς ὅτι πᾶς ὁ εὐεχὸς

 θε θεῶν μεν οε θεο βα

 ε ε ος ὁ καὶ α νει με

σου τον ν ν μνον προ σοι οι σ
 κεν ω δε σ $\tau\eta$ η και χ
 σον ο τ η δ και ο σ
 νης η λ ον α τ η ν
 α να τ ϵ χ ο ο να η (δίσ)

Τά Προπάεια

Δόξα $\tau\eta$ α γ α ν α σ τ α σ ϵ τ α κ υ ϵ α α

η η α μ ϵ τ ϵ ν σ τ α χ ν
 α ν α τ α σ α δ σ
 ϵ α α σ ν χ ο μ ϵ ν ο δ
 δ α τ ϵ τ α τ α ϕ ω τ α τ
 τ ο ν ο χ ϵ ι σ τ α γ α λ ο μ ϵ ν
 τ ο δ α τ α σ α μ ϵ τ α ν ϵ α

ἔκδοξ' ἔσ' ἄλχος ἡ Παρ' ὁ εἰεῖς

ἡ Παρ' ἐλπίες ἐν τοῖς κατωτά
 τοῖς τῆς Γῆς ἄλ' καὶ σὺ νεύεις
 ἡ Χρὺς αἰὼν οὖς κατὰ
 χὺς ἄλ' πεπεδὴ με ἐνὶ χειρὶ
 καὶ τὴν μερὸς ἡ ὡς εὐχὴ
 τὰς ἰσὺς νὰς ἡ εἰς ἄλ' νεύεις
 σῆς τὰ φονὴ (δὶς)

Ἦδ' Ἑοπταίρια

Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει Σὺ Κύριε ἄλ'

Φῶς λαβὼς τὰ σημεῖα
 σὺ αὖτε ἄλ' εἰς νεύεις
 τὰ αὖ φονὴ ὁ τὰς ἡλεις

της παρθενοῦ ἐν τῷ κοίτη
 να μενοῦς ἐν τῷ κοίτη
 καὶ νῦν ἐν τῷ κοίτη
 εἰς εἰς εἰς εἰς εἰς (δὲ)

Δόξα Πατρὶ

Σωτὴρ καὶ ζωτὴ καὶ α
 ζῶντων ἐν εἰς εἰς εἰς
 οὐρανῶν καὶ ἐν τῷ κοίτη
 πρὸς τὰς τῶν πατρὶ
 οὐρανῶν καὶ ἐν τῷ κοίτη
 τῶν αὐτῶν καὶ ἐν τῷ κοίτη
 καὶ νῦν ἐν τῷ κοίτη

καὶ νῦν (τό αὐτό)

ἔκοι πάλιν ὁ εἰρημός « Ἰακωβῆς
ἐν τοῖς ματωμένοις » ὡς Ἰαταβάς,
εἶτα « Ἰεριστός ἀνέστη » τρίς καί
« Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς » (Ἰδε σ. 13-14)
ἀΐτησις καὶ ἐμφώνησις: « Σὺ γὰρ εἶ
ὁ βασιλεὺς... » εἶτα τὸ Ἰκοντάμιον
καὶ ὁ οἶκος — Ἰά συναξάδεια
μηναίου καὶ Ἰάδσχα καὶ εὐθὺς
χῦμα τὸ « Ἀνάστασιν Ἰησοῦ
θεασάμενοι » ἐν τρίτου, ἀπαξ
ὑπὸ τοῦ προεξάρχοντος καὶ δὲς ὑπὸ
τῶν ἱερέων καὶ τῶν χορῶν,
ὡσανύτως καὶ τὸ « Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς
ἀπὸ τοῦ τάφου » τρίς, εἶτα καὶ

ἔξοδος ὁ Ἰακωβὸς ὁ εἰρημός

Ο Ἰακωβὸς αἰ δας εὐ κα κί νου
εὐ σα μένος ὁ γέ νο ὁ μένος
ἂν ὄρωπος ὁ πασχει ὡς ὄνητος
καὶ διὰ παρὸς το ὄνητον ὁ
ἀφῆκε σι ας ἐν δὺ ν εἰ εὐ

πρε πει αν η ο μο vos εν λο
 Γη τος των πα τε ε εω ο ε ος
 και υ πε ρε εν δο ο ος η (δ15)

Πά Τροπεία

Δόξα τη Αγία Αναστάσει Σε πάντες

ην ναι αι υες με τα εν
 εω ηε ο φρονες ο π
 σω Σε ε δρα μου οη δε ως η
 τον με τα δα υεν ω ε η
 των ο προ σε ω νη σαν χα ρου
 σα ζω ω ντα ηε ον λο η πα
 οχα το κυ στι μου η Σοις χει αη
 ε Μα ηη τας ευ η ηε λ ι σα α

εἰς οὐ νύξ ἢ φωτὸς τῆς αὐτῆς
 λαμπροφωτὴ ἢ μερῶς αὐτῆς
 τῆς ἐγγεσσεως οὐ οὐσαυτο
 αὐτῆς λὸς ἐν ἢ τοῦ αὐτοῦ
 χρονον φως αὐτοῦ ταφουσιν
 καὶ ὡς πᾶσιν ἐπεε
 λαμ + ἐν

καὶ πάλιν ὁ εἰρημὸς «ὁ παῖδας
 ἐκ νεκρῶν ἐνστάμενος» ὡς κατα-
 βασία, εἶτα «χειρὸς ἀνέστη»
 ἐκ τῆς «ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς»
 (188 σ. 13-14), ἀΐτης καὶ
 ἑυφώνητος «ἔφη τὸ μέγας τῆς βασι-
 λείας σου» καὶ ἡ

ἔξω ἢ ἡ ἀρχὴ ὁ παῖς ὁ εἰρημὸς

αὐτῆς ἢ καὶ τῆς ἢ καὶ τῆς

σε ως θ βα ο λει ας τε
χει σεα νοι νω νη σε μεν
μνησες ου τον εν ως
ον εις ας ας νας θ (δς)

44

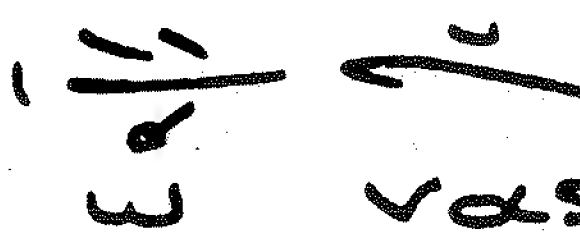
ευ λο γα μεν τα τε εα
νι ον α και χ α π ον πνευ
μα τον κυ ει ον α

τον κυ ν κλω τας ο φθα
λους στα σι ων και
σε α στα γαρη κα σ
τοι εν σε ο φε γει εις ως φωση
σε θ ευ ου σμων κ βορεα α

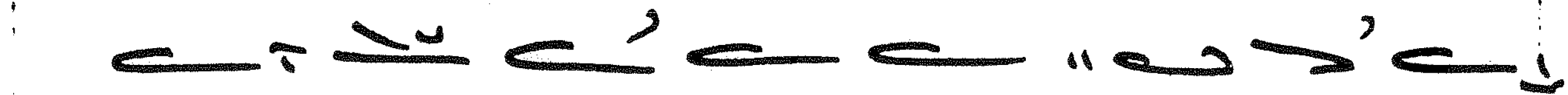
και θα λασσας και ε ω ε
 ας τα τεσσα τεσσον εν σοι
 ευ λο του ναυ χειστον εις
 τας αι νας

και νυν α ει και εις τας
 αι ω νας των αι ω νυν α μην

και τα τεσ πα νο να α τοε και
 λο γε και πνε ευ μα πει σιν
 ε νι ζο με ε νη εν ν το
 στα α σε ο φυ ος η ν πε
 εον ο ε και ν περε ε η
 εις τε πε βα πτω μενα α και
 τε ευ λο γε μεν ε εις παντας τας

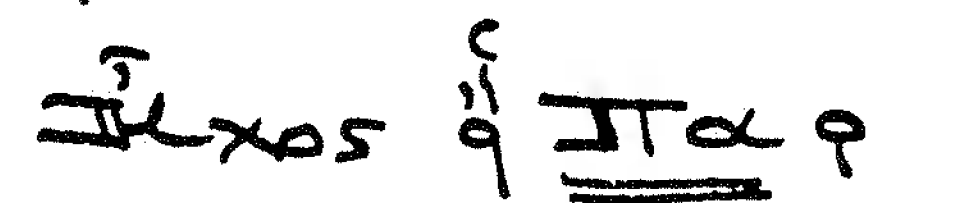
 νας

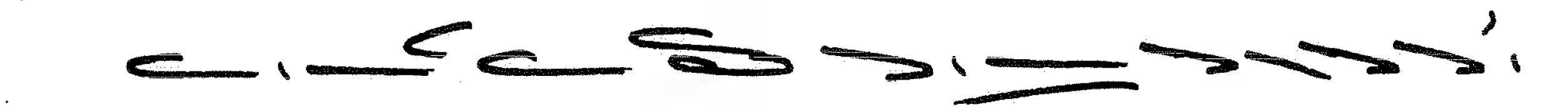

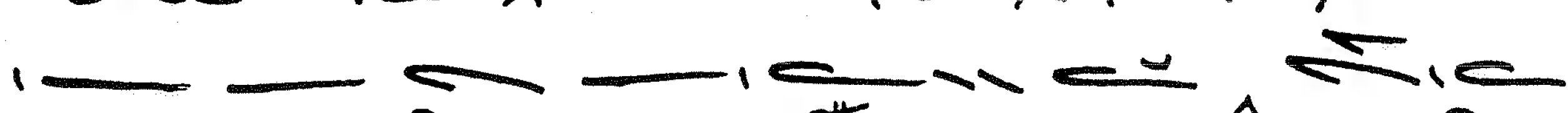
 και να μεν ευ λο γο ζι τος μεν και

 προσκυ να μεν τον κυ ρι ον

και παλιν τον θειον «αυτη η κηλη
 και αγια ημερα...» ως καταβασαν,
 ειτα «χειρος ανεστη» ευ \sharp και
 «αναστας ο υιος» (ιδε σ. 13-14),
 αλληλεις και ευφωνησις «ιδει ηυχολη-
 ται σε το ονομα...» ειτα
 ο διδυμος «την θεοτομον και λευτε-
 ρα του φωτος...» και ταλλομεν την
 αυδην μετα των μεγαλυναιων, ως εξης:

αυδη \sharp

 ο ελεος

 με τα λυ τον tu χη η μου

 τον ε θε λο \sharp , ως Δ πα ρο

 να η τα φε να η ε ζα

$\frac{1}{2} \rightarrow \frac{1}{3} \rightarrow \frac{1}{4} \rightarrow \frac{1}{5} \rightarrow \frac{1}{6} \rightarrow \frac{1}{7} \rightarrow \frac{1}{8} \rightarrow \frac{1}{9} \rightarrow \frac{1}{10}$
 να σβαντα τει η μερον εν τα φαση

Handwritten musical notation on a single staff, featuring various notes, rests, and bar lines. The notation is dense and appears to be a complex piece of music.

«νοστιμὰ φωτίζου φωτίζου»
 τὸ αὐτὸ «φωτίζου φωτίζου»
 ἔχει τὸν ἴδιον ὁδὸν τὴν
 αὐτὴν μετὰ τὴν ἐν
 τῇ ἀρχῇ καὶ τῇ
 ἐν τῇ ἀρχῇ καὶ τῇ

Ποιητής: Αλέξανδρος Παλαμάς
Το παλαιό τραγούδι

Το παλαιό τραγούδι
Το παλαιό τραγούδι
Το παλαιό τραγούδι
Το παλαιό τραγούδι

Το παλαιό τραγούδι
Το παλαιό τραγούδι

Το παλαιό τραγούδι
Το παλαιό τραγούδι

Το παλαιό τραγούδι
Το παλαιό τραγούδι

Το παλαιό τραγούδι
Το παλαιό τραγούδι

Το παλαιό τραγούδι
Το παλαιό τραγούδι

Το παλαιό τραγούδι
Το παλαιό τραγούδι

Το παλαιό τραγούδι
Το παλαιό τραγούδι

Το παλαιό τραγούδι
Το παλαιό τραγούδι

Η δὲ με εὐὸν πασα καὶ ὁ
 αὐτὸς λαλεῖται καὶ καὶ εἰ
 εἰ καὶ ὁ αὐτὸς αὐτὸς
 εἰ καὶ ὁ αὐτὸς αὐτὸς

«Εὐχάριστος, ὦ φίλῃς...»

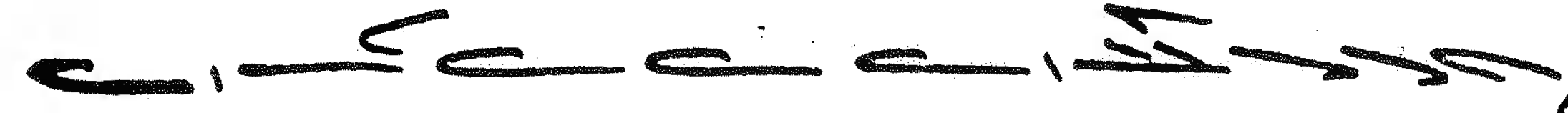
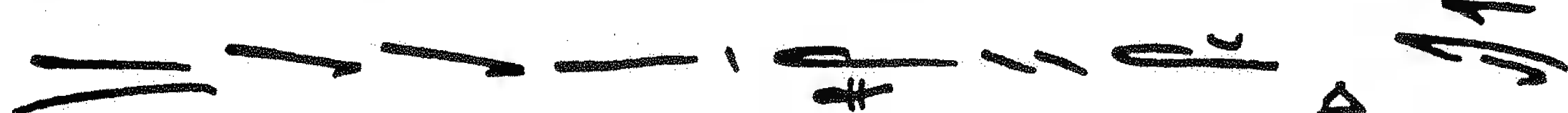

[illegible]

$\frac{1}{\sqrt{2}} \begin{pmatrix} 1 \\ 0 \\ 0 \\ 0 \end{pmatrix}, \frac{1}{\sqrt{2}} \begin{pmatrix} 0 \\ 1 \\ 0 \\ 0 \end{pmatrix}, \frac{1}{\sqrt{2}} \begin{pmatrix} 0 \\ 0 \\ 1 \\ 0 \end{pmatrix}, \frac{1}{\sqrt{2}} \begin{pmatrix} 0 \\ 0 \\ 0 \\ 1 \end{pmatrix}$

φίλα καὶ ἀοοτερεερε
θεοκαὶ ἀνακτισθὶ δαδ
εὐεὐπερεον δὲ μαα
μεταχειεὶ εὐεὐεντα νε
σπερερε δὲ καὶ μερεμερε
δὲ λειεὶ αας δαδ

καὶ νυν καὶ εὐεὐερε
τααα καὶ νανταα ναντα
μεν δὲ καὶ ερεπερε νε κα
αι ερε δὲ καὶ ερεελο εν κεε
εν δὲ καὶ ερε δα δα σαεε
εν δὲ ερε ερε κα οα νε
ερεερε κα μερεερε φουρε

το αὐτο "εὐπαχα το μεγα"

 ὁ ἀγγελος εἰ βοοῦσά

 τὴν μεχαιρὴν με ἐν ᾧ

 τὴν παρθένον καὶ αἰετῶνα

 παλιν εἰς καὶ αἰετῶ

 σος Χιὸς ἀνεστηθεὶς

 κερὸς ἐν ταφῇ

καὶ παλιν ὁ ἑρμὸς «φωτίζου φω-
 τίζου» ὡς καταβάστα, εἴτα
 «Ἐριστὸς ἀνέστη» (ἐν π^{\sharp}) καὶ τὸ
 «Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς» ("Ἰδε σ. 13-14),
 συναπτή μιναρὴ καὶ ἐμφώνησις «ὅτι
 σὲ αἰνοῦσι» καὶ εὐθύς λέγεται τὸ
 ἐξαποστειλάνιον «Σαυὶ ὑπνώσας»

Ἡ καταβάστα - Ἦ ἀναπαύσας

Ἦχος ᾧ Πα ρ

 ὁ ἀγγελος εἰ βοοῦσά

Handwritten musical notation on a single staff, featuring various rhythmic values (quarter, eighth, and sixteenth notes) and rests. The notation is written in a cursive, handwritten style. The text is oriented vertically on the page.

Handwritten musical notation on a single staff, featuring various rhythmic values (quarter, eighth, and sixteenth notes) and rests. The notation is written in a cursive, handwritten style. The text is oriented vertically on the page.

οὐ ἐν τοῖς οἷς

σοὶ περ εἶπαι ἔκτος

ἐν ἐν ἐν ἐν ἐν ἐν ἐν

οὐ ἐν τοῖς οἷς

σοὶ περ εἶπαι ἔκτος

ἐν ἐν ἐν ἐν ἐν ἐν ἐν

οὐ ἐν τοῖς οἷς

σοὶ περ εἶπαι ἔκτος

ἐν ἐν ἐν ἐν ἐν ἐν ἐν

οὐ ἐν τοῖς οἷς

Ἰσχυόμεν δὲ πῖχους
καὶ ἀλλομεν πῖχους
ἀναστασθῆναι τῆς θυγατρὸς

μπα νω και χο εω α νει τε

αντων εν χοε σα α α

και ο ορ τα α α α

νω

τον α δην ου λε ευ σας

και τον ανθρωπον α να σλ

σας τη α να σλασει ει τα χει

στε ο ορ ο ορ ο ορ ο ορ

εν να σα εα α να αε ο

α ορ ορ ορ ορ ορ ορ ορ

ζει ει ει ει εν σε ο

ορ ορ ορ ορ ορ ορ ορ

βα λους εν ο χοις ορ ορ ορ

ορ ορ ορ ορ ορ ορ ορ

τὸν ἐν κυκ βα λῶς

τὸν ἐν κυκ βα λῶς

τὸν ἐν κυκ βα λῶς

τὸν ἐν κυκ βα λῶς

τὸν ἐν κυκ βα λῶς

τὸν ἐν κυκ βα λῶς

τὸν ἐν κυκ βα λῶς

τὸν ἐν κυκ βα λῶς

τὸν ἐν κυκ βα λῶς

τὸν ἐν κυκ βα λῶς

τὸν ἐν κυκ βα λῶς

τὸν ἐν κυκ βα λῶς

τὸν ἐν κυκ βα λῶς

τὸν ἐν κυκ βα λῶς

τὸν ἐν κυκ βα λῶς

τὸν ἐν κυκ βα λῶς

τὸν ἐν κυκ βα λῶς

τὸν ἐν κυκ βα λῶς

τὸν ἐν κυκ βα λῶς

τὸν ἐν κυκ βα λῶς

τὸν ἐν κυκ βα λῶς

τὸν ἐν κυκ βα λῶς

τὸν ἐν κυκ βα λῶς

τὸν ἐν κυκ βα λῶς

τὸν ἐν κυκ βα λῶς

τὸν ἐν κυκ βα λῶς

τὸν ἐν κυκ βα λῶς

τὸν ἐν κυκ βα λῶς

§ Η Α ρ

X^{H} $\text{---} \text{---} \text{---} \text{---} \text{---} \text{---} \text{---}$
 ρει τε αυ τον εν
 $\text{---} \text{---} \text{---} \text{---} \text{---} \text{---} \text{---}$
 ητα νω κ χο εω α
 $\text{---} \text{---} \text{---} \text{---} \text{---} \text{---} \text{---}$
 ρει τε αυ τον εν χο δα κ
 $\text{---} \text{---} \text{---} \text{---} \text{---} \text{---} \text{---}$
 ο α α νω α

$\text{---} \text{---} \text{---} \text{---} \text{---} \text{---} \text{---}$
 τον α συν σενσας κ
 $\text{---} \text{---} \text{---} \text{---} \text{---} \text{---} \text{---}$
 τον αν ρω τον α να σεν
 $\text{---} \text{---} \text{---} \text{---} \text{---} \text{---} \text{---}$
 σας α η α να σασει τον
 $\text{---} \text{---} \text{---} \text{---} \text{---} \text{---} \text{---}$
 χει σεν α α ω σον
 $\text{---} \text{---} \text{---} \text{---} \text{---} \text{---} \text{---}$
 κας εν να θα εα κα σεν
 $\text{---} \text{---} \text{---} \text{---} \text{---} \text{---} \text{---}$
 α α ηεν κ δο α α σεν

X^{H} $\text{---} \text{---} \text{---} \text{---} \text{---} \text{---} \text{---}$
 ρει τε αυ τον εν

κυμβάλοις εν τῇ χοίρῃ αἱ
 νειτέων των εν κυμβάλοις,
 ἀλλὰ λατρεῖς ἡ πασσατόνοχος
 αἱ νεσσαυτων κυεῖον ἡ

ἡν δὲ οὐ πρεπὴς σὺ γὰρ
 ταβάνδομαζοντες ὡς
 μεντε χειρὸς ἡ εἰτε χείρας
 εν πρεπὴς νου ἡ καὶ αὐτῶ
 εἰσὸς ὡς πρεπὴς πατρί
 εἰ πατρίες ὡς ἀνδρωτος ἡ καὶ
 εἰ νου ὡς ὡς περὶ
 νας ἱερων ἡ αὐτῶς εν τῷ
 τα αὐτῶς φον ὡς εν πατρί

δός προ ἐλθῶν ἄ, να σω σης
τον νο σμον ἄ κν ει ε δ ο ο
μα α σοι ἡ

Θῆτα δέ συνάπτομεν καὶ τὰ
ἀνόλογα πασχάκια γιγασσά

πῆχος πῆ ἡ κ κ ε ρ

χ
να σην τω ο δε ος ἡ
κα δι α σκορπι σην τω σαν
οι εκ θεοι αν τα ἡ κ φν
τε τω σαν α πο πο σω τα
αν τα ἡ οι μι χ σεντες αν τον ἡ

πα σα ι ε ρον η κιν σι
τε ρον α να δε δεινται ἡ

Πααχα και τον α Πι ον υι
Πα α χα κυ σι τον υ Πααχα
παν σε βασιον Πα α χα
χει στος ο αυτω της υ Πα
χα α κυ μον υ Πααχα με
Γα υ Πααχα των πι σων υ
Πααχα το πν λας η ειν το
πα εα δει ει σα α νοι οι οι
ζαν υ Πααχα παντας α Πι
α α ζον πι στων υ

χς ευ λει πει κα πνος
ευ λει πε τω σαν υ ως τη με
τα μηχος α πο προ σω περ τυ ρας υ

Δεν σε α τω σε ας
ναι αι μες ευ α τω κ
σει αι η εν Σι ων ει τω
σε η σε χου παρ η κυν χα εας
ευ α τω κ α η της α να
στα σε ως χει σις η σε των
χο σε ε η ναι α τω α
χου α ε εα σα κη η
ον βο σ λε α χει σιον η σε
α σα με νη ευ τα κη η
α ος η ως ην η φι ον προ εε χο
με νον η

χ η ον τως α πο λυ ναι οι

ὅν α φθάρζον' ως εν φθ
(KE)
πελ θάσαι με
(M) (KE)
τρε ε θάσαι αυ τρε θ Μαθ
τάσαι θ

θυτη η η με ρα ην θ
τοι η σεν ο θυ ει ος θ
α γα λλ α σω με θάη θ
ευ φραν θω μεν εν αυ τη θ

Πα σχα το τεσπνον θ Πα σχα κυ
ει ου Πα σχα θ πα σχα παν
σε βασχι ον η κιν α
νε τει λε θ πα σχος εν χα ρα
α λλη λος περι πλυ θω με

Handwritten musical notation on a single staff, featuring various note values and rests.

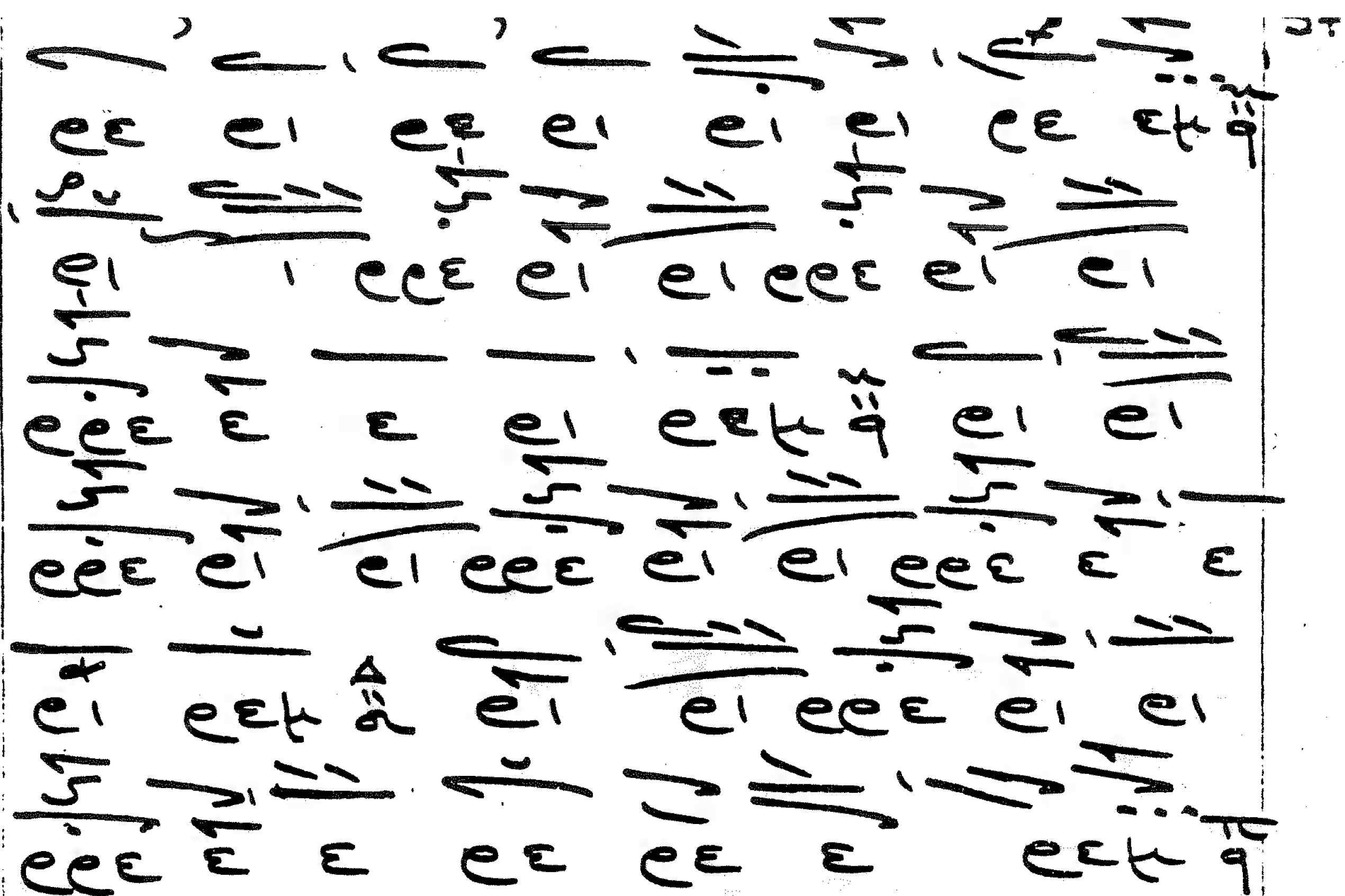
Handwritten musical notation on a single staff, featuring various note values and rests.

(72)

Handwritten musical notation on a staff, featuring various notes, rests, and bar lines. The notation is written in a cursive style. There are several annotations in parentheses: (AI) near the top center, (KE) near the middle left, and (TW) near the bottom left. The staff is divided into measures by vertical bar lines.

Handwritten musical notation on a staff, continuing the piece. It includes notes, rests, and bar lines. The notation is consistent with the previous section, maintaining the same cursive style.

Handwritten musical notation on a staff, concluding the piece. It features notes, rests, and bar lines. The notation is consistent with the previous sections.

Εἶτα τὸ «Χειρὸς ἀνέστη» ἐν τῇ
καὶ + ἀλλομεν τὸ το πολλάμιν, ἄχαις
ἀν ἀσπάσωνται οἱ ἀδελφοὶ ἀλλήλους.
ὁ δὲ ἀσπασμός γίνεται οὕτω:
Λαμβάνει ὁ ἱερεὺς τὸ ἅγιον
Εὐαγγέλιον, καὶ ἵσταται πρὸ τῶν
θύρων τοῦ ἁγίου βήματος· ὁ δὲ Κα-
θηγούμενος ἐλθὼν, καὶ ἀσπασάμενος
τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον, καὶ τὸν ἱερέα,
λαμβάνει αὐτὸ ἐν τῶν χειρῶν αὐτοῦ,
καὶ ἵσταται ἐν δεξιῶν τοῦ ἱερέως.
Εἶτα οἱ ἀδελφοὶ πάντες, κατὰ τὴν
τάξιν αὐτῶν, ἀσπάζονται πρῶτον
τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον, εἶτα τὸν

Ἰερέα, καὶ τὸν καθηγούμενον,
καὶ ἵστανται καὶ αὐεῖνοι ἔνθα ἂν
τύχῃ, καὶ ἀσπάζονται ἀλλήλους.

Μετὰ γοῦν τὸν ἀσπασμὸν,
ἀναγινώσκειται ὁ μαθηχητικὸς λόγος
τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάν-
νου τοῦ Θερυσοστόμου, πατρὸς
τοῦ ἡγουμένου ἢ τοῦ ἐκκλησιασάρχου.
ἵστανται δὲ οἱ Ἀδελφοὶ ἅπαντες,
καὶ ἐπαυροῦνται τῆς ἀναγνώσεως.
ἀρχ.: Θεὶς εὐσεβείας ἢ φιλόθεος
τέλ.: Δύτῳ ἢ δόξῃ καὶ τὸ κράτος
εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Θεῖα τὰ ἀλλομεν τὸ ἱερότερον τοῦ ἁγίου.

Ἰμνος π' αὖ ἔτα ε

Ἰ ^{ΜΗ} του στο μα τος Σο κα θα
περ πνε σος ευ λαμτα σα χαρις
την οι κα μενην ε ε φω
τι σεν α α φι λαε τυ ει
ας τω νο σμω νη σαν εος ε

ΕΝ ΤΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Μετά τὴν ἐμφώνησιν: «Εὐλογημένη ἡ βασιλεία», ἀλλετα τὸ: «Κριστός ἀνέστη», δευάμεις: τρις μὲν ἐν τῷ ἱερῷ βήματι παρὰ τοῦ ἱερέως, ἰσταμένον μετὰ θυμιατῆς πρὸ τῆς ἁγίας Τραπέζης, ἑξάμεις δὲ παρὰ τῶν χορῶν μετὰ τῶν εἰχῶν, πρᾶξα τῇ φωνῇ λεγομένων παρὰ τοῦ ἱερέως.

Ἐῖτα λέγονται τὰ Εἰρηνημοί, ἡ ἑμφώνησις, καὶ μετ' αὐτὴν ἀλλοῦνται τὰ ἑποόμενα ἀντιφωνα:

Ἀντιφωνὸν α

Στίχ: α. Ἀλαλάξατε τῷ κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ.

Ἦχος ὕψις ΔΙΘ

— — — — —

Ἦαῖς πρεσβείαις τῆς Θεο

το καὶ Σωτὴρ σωσον ἡ μᾶς

Στίχ: β. ἤλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ

Ἦαῖς πρεσβείαις....

Στίχ: Γ. Εἰπάτε τῷ Θεῷ, ὡς φο-
βέσθαι τὰ ἔργα σου

Ἰαῖς πρεσβείαις.....

Στίχ: Δ. Πᾶσα ἡ Γῆ προσκυνήσά-
τωσάν σοι καὶ θαλάττωσάν σοι

Ἰαῖς πρεσβείαις.....

Δόξα — καὶ νῦν
Θεοῦ οἱ δύο χοροί.
ὁ χορὸς ἡ Δι

Ἰαῖς πρεσβείαις ἡ Θε ο
το ο μου ἡ σωτὴρ σου η
ἡ μα α α α

Ὁντίφωνον ἡ

Στίχ: α. Ὁ Θεὸς οἰκτείρησαι ἡμᾶς
καὶ ἐλόγησai ἡμᾶς

Ἰσχυρός ὁ αὐτός : ὕψ Δι-θ

ἄ ω σον η μα ας χι ε ε
θε ου ο α να σα α α α
ευ νε υρω α αλλον τα σο
α αλη λα α ι α α

Στίχ: β. ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον
αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλθέσαι ἡμᾶς.

Σῶσον ἡμᾶς...

Στίχ: γ. Πού γινῶναι ἐν τῇ Γῇ
τὴν ὁδόν σου ἐν πᾶσιν ἐξήνεσ
τὸ σωτήριόν σου

Σῶσον ἡμᾶς.....

Στίχ: δ. Ἐξομολογήσάσωσάν
σοι λαοί, ὁ θεός, ἐξομολογήσάσω-
σάν σοι λαοί πάντες

Σῶσον ἡμᾶς....

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύ-
ματι

Ἰσχυὸς ὡς Διὶ καὶ

καὶ νῦν καὶ αἰ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας αἰῶνας αἰῶνας αἰῶνας

ἡμῶν ὁμοῦ οἱ δύο Χόροι

Ὁ Μονογενὴς Υἱὸς καὶ
ὁ ὁμοούσιος Θεὸς ἀθάνατος
καὶ ἀπαράκλητος καὶ ὁ
ἀειγενὴς διὰ τὴν ἡμετέ-
ραν σωτῆρα ἐν ἁγίῳ πνεύματι
καὶ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ
δοξαζομένης αἰῶνας
ἀμήν

Στίχ: β. ἔως ἐκλείπει καπνός,
ἐκλείπτουσιν, ὡς τήνεται κηρός
ἀπὸ προσώπου πυρός.

Χριστὸς ἀνέστη...

Στίχ: γ. Ὡς ἀπολθόντα οἱ
ἐμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τῆ θεῶ,
καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν.

Χριστὸς ἀνέστη...

Στίχ: δ. Ὡς ἡ ἡμέρα, ἣν
ἐποίησεν ὁ κύριος· ἀγαλλιασώ-
μεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Χριστὸς ἀνέστη...

Εἰσοδος μετὰ τῆ μεγαλείου

Εἰσοδιόν ~ ἵπχος ὡς Δι-θ

Εὐκλῆ σ' αἰς Δ' εὐ-
λο γει τε τον θε ον Δ' πνε-
ον, εὐ πη γων εσρα ηλ' ε'

Handwritten musical notation on a five-line staff. The notes are written in a stylized, cursive script. Below the staff, there are several lines of Greek text, including "α λ λ ο ν τ α ς Σ ο ι α λ λ η λ α α".

Εἶπ' αὖθις τὸ « ἑριστός ἀνέστη »
τεῖς (τὸ τελευτον ἀεγῶς)
εἶτα ἢ ὑπανοή

μέλος δ' Δι θ

Handwritten musical notation on a five-line staff. The notes are written in a stylized, cursive script. Below the staff, there are several lines of Greek text, including "Πρὸ λα β α σ α ι τ ο ν ο ε ρ θ ρ ο ν", "α ι τ ε ε ι λ λ α ε ι α λ λ α ε υ", "ε ρ σ α ι τ ο ν λ ι θ ο ν α τ ο υ λ ι", "α ρ ε ν τ α τ α μ η η μ α τ ο ς η η", "ο ν ε υ τ α δ π ε λ α τ ο ν", and "ε ν φ ω τ ι α ι σ ι ω ς".

πα αε χο νεα με τα νε
 κρυν τι ζη τει τε ως ανθρωπων
 θλε πε τε τα εν τα φια
 σπα αε Γα να δρα κε τε
 και τω υο σης κη εν θα τε
 ως η εθνη ο κλει ος
 θα να τω σας τον θα να τον
 ο τι παρχει θε ος
 ος τα σω ζος το Γενος
 τω ανθρω ω των

Δόξα και νυν το Κοντάκιον

Εκτος διφ

Ει και εν τα φω κα τηλθεν

α α να τε α λα τα
 α δα να χει λεν ον
 να μιν και α νε σης ως
 υν της χει σζε ο υν
 ος να ρι μυρο φοροισ
 φρετ θα με νοσ και αι εε τε
 και τοις τοις α πο σλο τοις
 ει εν νιν δε εα με νοσ
 ο τοις πε ρα πα εε
 χων α να α στα χος
 α

Αντι δέ του Τρισαγίου τό
 «Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε»

Ἰσχυος ἢ ἰα ρ

ὁ σοὶ εἰς χεῖρ^α σὺν εἰ βα^α π^ατ^αρ^α ὦν
εἰς χεῖρ^α σὺν εἰ νε^α ὦν ὡς ὡς
α ἰα ἰα α ἰα α ἰα (τ^αρ^ας)

ὁ σοὶ εἰς χεῖρ^α σὺν εἰ βα^α π^ατ^αρ^α ὦν
α ἰα εἰς χεῖρ^α σὺν εἰ βα^α π^ατ^αρ^α ὦν
ἰα εἰς χεῖρ^α σὺν εἰ βα^α π^ατ^αρ^α ὦν
α ἰα εἰς χεῖρ^α σὺν εἰ βα^α π^ατ^αρ^α ὦν

ὁ σοὶ εἰς χεῖρ^α σὺν εἰ βα^α π^ατ^αρ^α ὦν
α ἰα εἰς χεῖρ^α σὺν εἰ βα^α π^ατ^αρ^α ὦν

ὁ σοὶ εἰς χεῖρ^α σὺν εἰ βα^α π^ατ^αρ^α ὦν

ὁ σοὶ εἰς χεῖρ^α σὺν εἰ βα^α π^ατ^αρ^α ὦν

Handwritten musical notation on a single staff, featuring various notes, rests, and bar lines. The notation is dense and appears to be a complex piece of music.

Handwritten musical notation on a single staff, continuing the piece. It includes various musical symbols and a key signature change indicated by a sharp sign.

Ἐἶτα τὸ τῷ Ἀποστόλῃ παρατεταμένον

ਮੈਂ ਖੋਲ੍ਹੇ ਜਾਣਗੇ

Handwritten musical notation on a single staff, featuring various notes, rests, and bar lines. The notation is dense and appears to be a complex piece of music.

[illegible]

13-
 12-
 11-
 10-
 9-
 8-
 7-
 6-
 5-
 4-
 3-
 2-
 1-

ὁ
ε
ε
λε
ε
ος
α
αυ
τα
α

Αὕτη ἡ ἡμέρα...

Στίχ: β λέιπατω δὴ οἶκος
Ἰσραήλ ὅτι ἀγαθός
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα

ὁ
ε
ε
λε
ε
ος
α
αυ
τα
α

Αὕτη ἡ ἡμέρα... μέτελος.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα.

Τὸν μὲν πρῶτον λόγον ἐποίησάμην περὶ πάντων, ὡς ^{Λις.}
Θεόφιλε, ὣν ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς ποιεῖν τε καὶ διδάσκειν ^{4' 1-8}
ἄχρι ἧς ἡμέρας ἐντειλάμενος τοῖς ἀποστόλοις διὰ Πνεύ-
ματος Ἁγίου οὗς ἐξελέξατο ἀνελήφθη· οἷς καὶ παρέστη-
σεν ἑαυτὸν ζῶντα μετὰ τὸ παθεῖν αὐτὸν ἐν πολλοῖς τε-
κμηρίοις, δι' ἡμερῶν τεσσαράκοντα ὁπτανόμενος αὐτοῖς
καὶ λέγων τὰ περὶ τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ. Καὶ συναλι-
ζόμενος παρήγγειλεν αὐτοῖς ἀπὸ Ἱεροσολύμων μὴ χωρί-
ζεσθαι, ἀλλὰ περιμένειν τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ πατρὸς ἣν
ἠκούσατέ μου· ὅτι Ἰωάννης μὲν ἐβάπτισεν ὕδατι, ὑμεῖς
δὲ βαπτισθήσεσθε ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ οὐ μετὰ πολλὰς
ταύτας ἡμέρας. Οἱ μὲν οὖν συνελθόντες ἐπηρώτων αὐ-
τὸν λέγοντες· Κύριε, εἰ ἐν τῷ χρόνῳ τούτῳ ἀποκαθιστά-
νεις τὴν βασιλείαν τῷ Ἰσραήλ; Εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς·
Οὐχ ὑμῶν ἐστι γινῶναι χρόνους ἢ καιροὺς οὓς ὁ πατήρ
ἔθετο ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐξουσίᾳ, ἀλλὰ λήψεσθε δύναμιν ἐπελ-
θόντος τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐφ' ὑμᾶς, καὶ ἔσεσθέ μοι
μάρτυρες ἐν τε Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐν πάσῃ τῇ Ἰουδαίᾳ
καὶ Σαμареῖᾳ καὶ ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς. —

ἡμετέριον - ἡμετέριον Διδ

Handwritten musical notation on a five-line staff. The notation includes various rhythmic values (e.g., minims, crotchets, quavers) and accidentals (sharps, flats). The text 'ἡμετέριον' is written above the staff, and 'Διδ' is written below it.

Handwritten musical notation on a five-line staff. The notation includes various rhythmic values and accidentals. The text 'ἡμετέριον' is written above the staff, and 'Διδ' is written below it.

Handwritten musical notation on a five-line staff. The notation includes various rhythmic values and accidentals. The text 'ἡμετέριον' is written above the staff, and 'Διδ' is written below it.

ἡμετέριον

Στίχ: β. Α
αὐτοῦ Χ' ΕΞ' ἔτοιμα κατοιμνηεῖς
ἔπεβλεπεν ἐπὶ πάντας

$$1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100$$

$\frac{8}{8} \cdot 8n$ $1020n$ $502v$

$\frac{1}{\sqrt{2}} \begin{pmatrix} 1 & i \\ -1 & i \end{pmatrix}$

"~~Π~~ΙΣΤΥΓΙΑ" ΜΕΤΑ ΤΕΛΟΥΣ

Εὐαγγέλιον. Εὐεὶς κατὰ Ἰωάννην

Δες: 'Εν Δεςη ην ε λόγος

પ્રશ્ન: કાંઈ 'અનંત' સંબંધિત દર્શાવવું.

Ἰδιόχοροι εἰς ᾗχον $\pi \sim \nu \eta \phi$

$\frac{1}{\sqrt{2}} \begin{pmatrix} 1 & 0 \\ 0 & 1 \end{pmatrix} = \frac{1}{\sqrt{2}} \begin{pmatrix} 1 & 0 \\ 0 & 1 \end{pmatrix}$

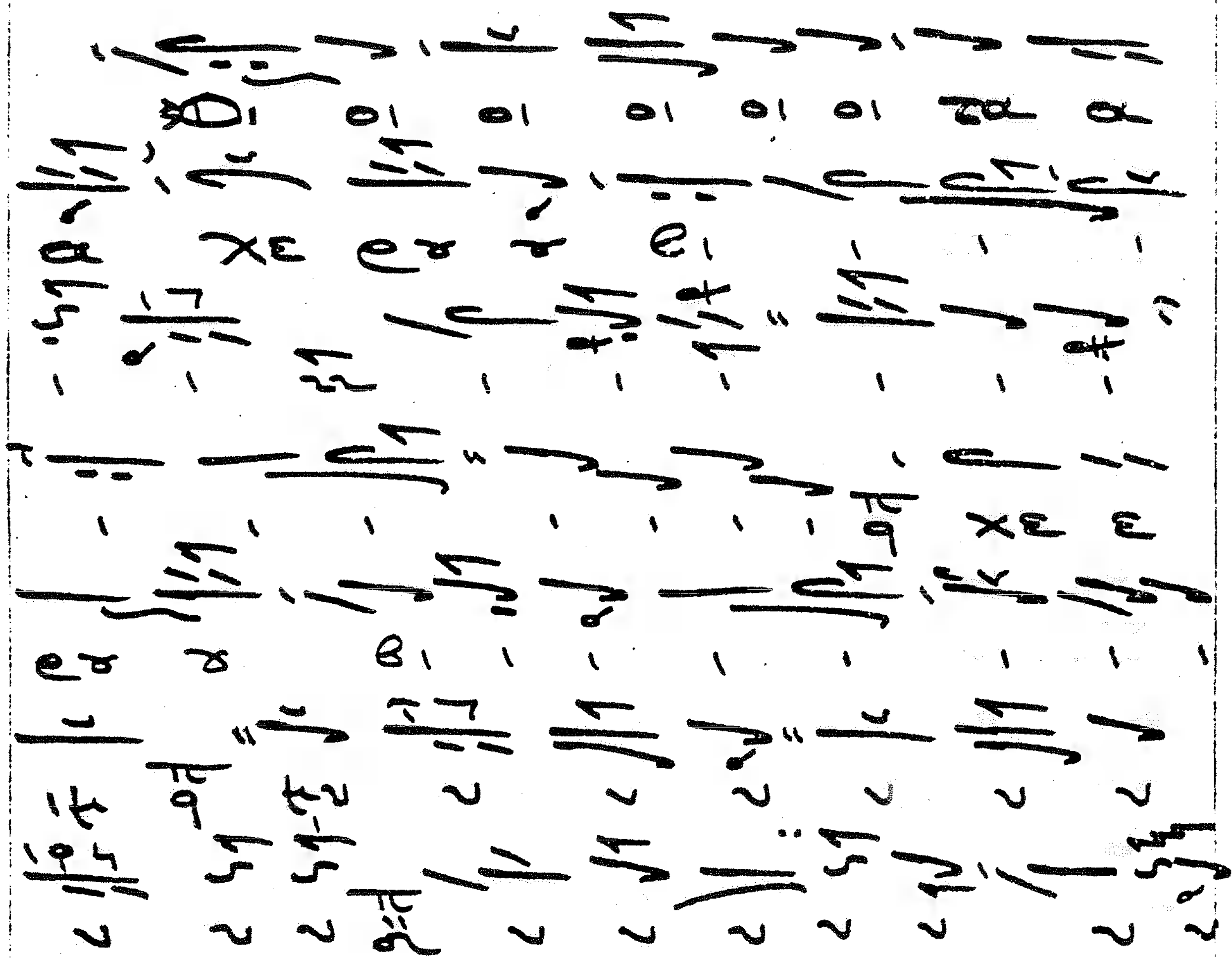
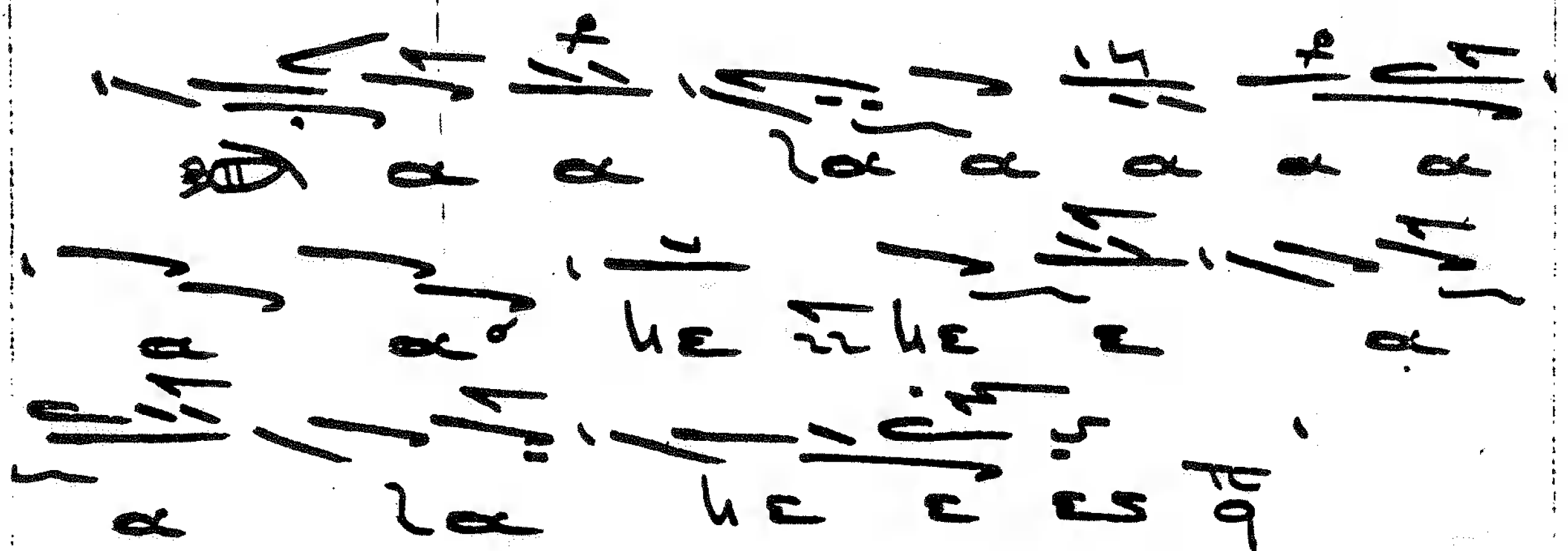
Καὶ παρῆλθεν ὁ Νείας ἀπὸ τῆς πόλεως
καὶ ἦλθεν εἰς τὸν Περσέοντα.

SECRET

δεῖς τὸ: ~~ἐ~~ξαιρέτως, τὴν καταβολὴν
 τοῦ ἁγίου εὐόα... φωτίζου, φωτίζου...
 ("18ε σ. 36)

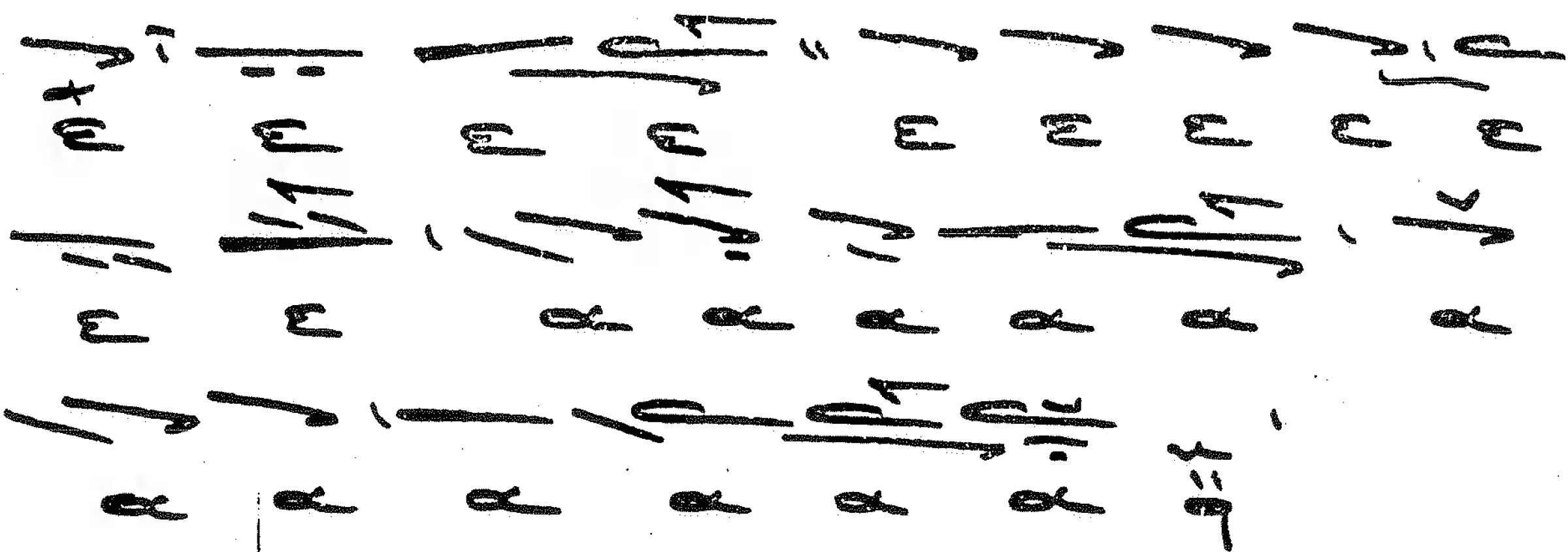
Ἐξουριὺν Σύντομον τῷ λαμπραδαίῳ
εὐποποιημένον ὑπὸ τοῦ διδασκάλου
καὶ Σίμωνος Παρᾶ, διὰ τὴν περίστασιν

2x05 59 112 9

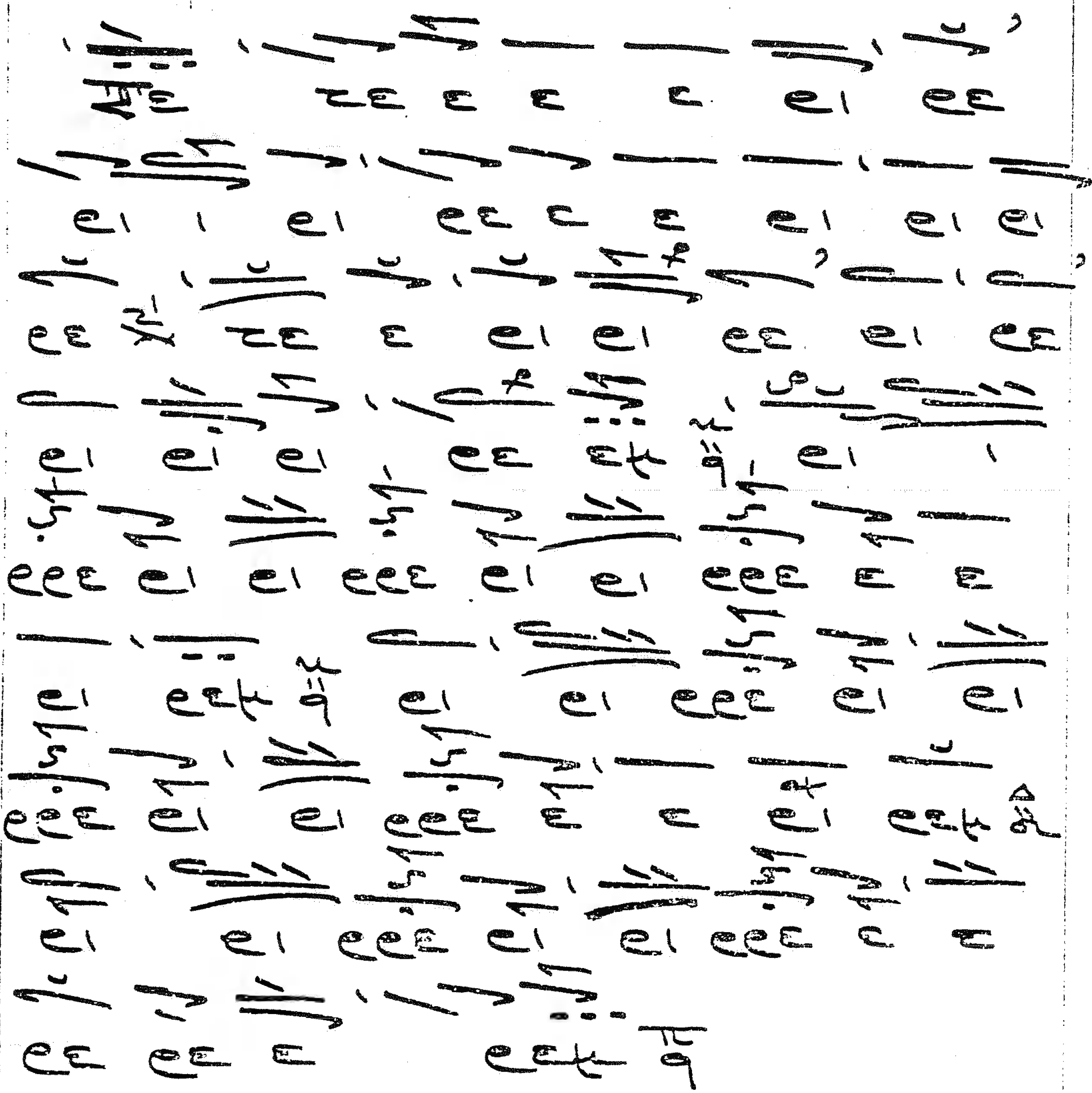

Handwritten musical notation on a single staff, featuring various notes, rests, and bar lines. The notation is dense and appears to be a complex musical score, possibly for a piano or organ. The notes are written in a cursive style, and the bar lines are clearly marked. The overall appearance is that of a handwritten manuscript.

Handwritten musical notation on a page, featuring various notes, rests, and bar lines. The notation is written in a cursive style, typical of early manuscript notation. The page contains several staves of music, with some measures containing multiple notes or rests. The notation is arranged in a grid-like fashion, with staves running horizontally across the page. The handwriting is fluid and expressive, suggesting a personal or working manuscript. The page is numbered 44 in the top right corner.

Πό Κέντρο 75

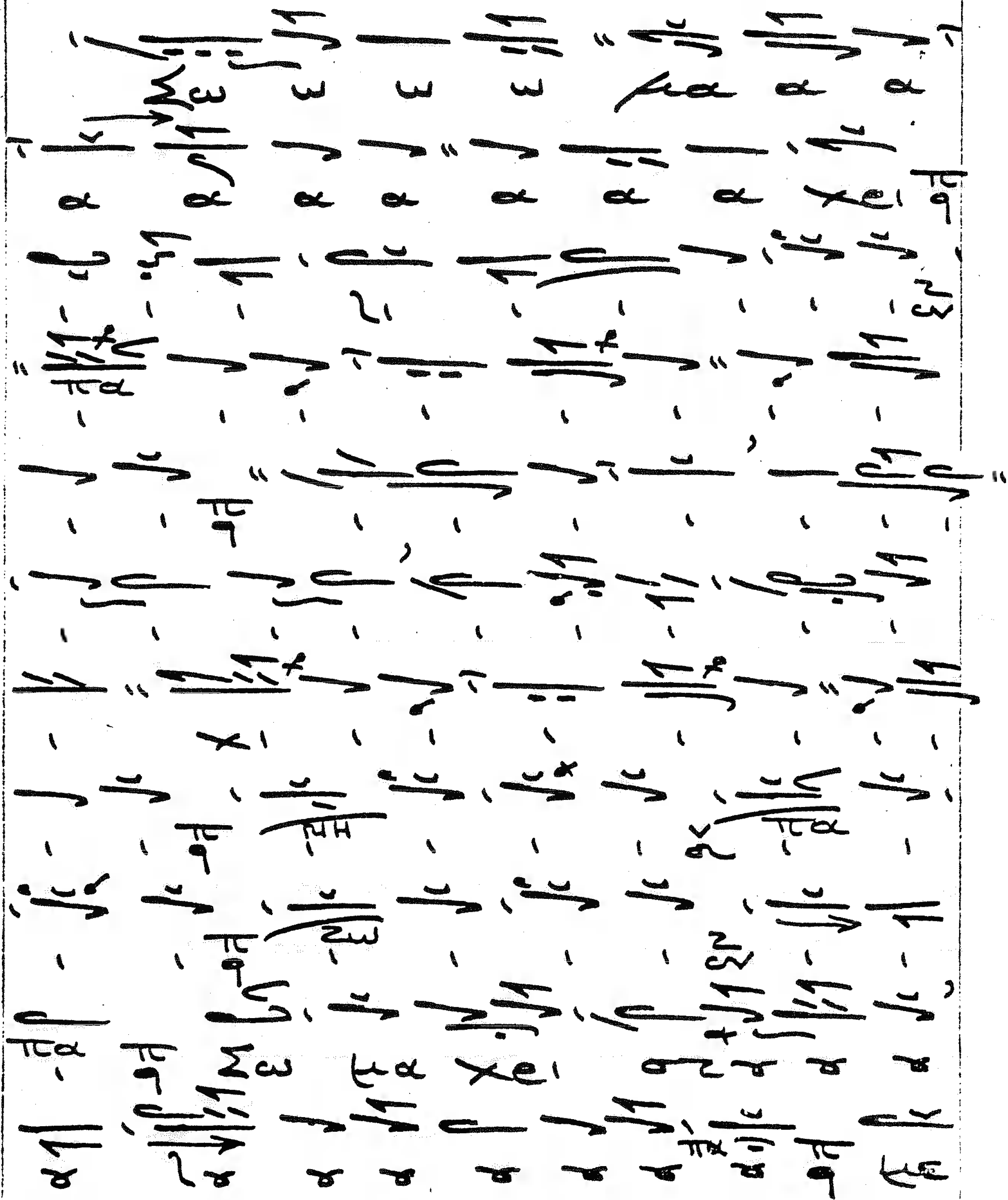
Handwritten symbols and characters, possibly a list or code, including various strokes and letters like 'a', 'x', and 'f'.

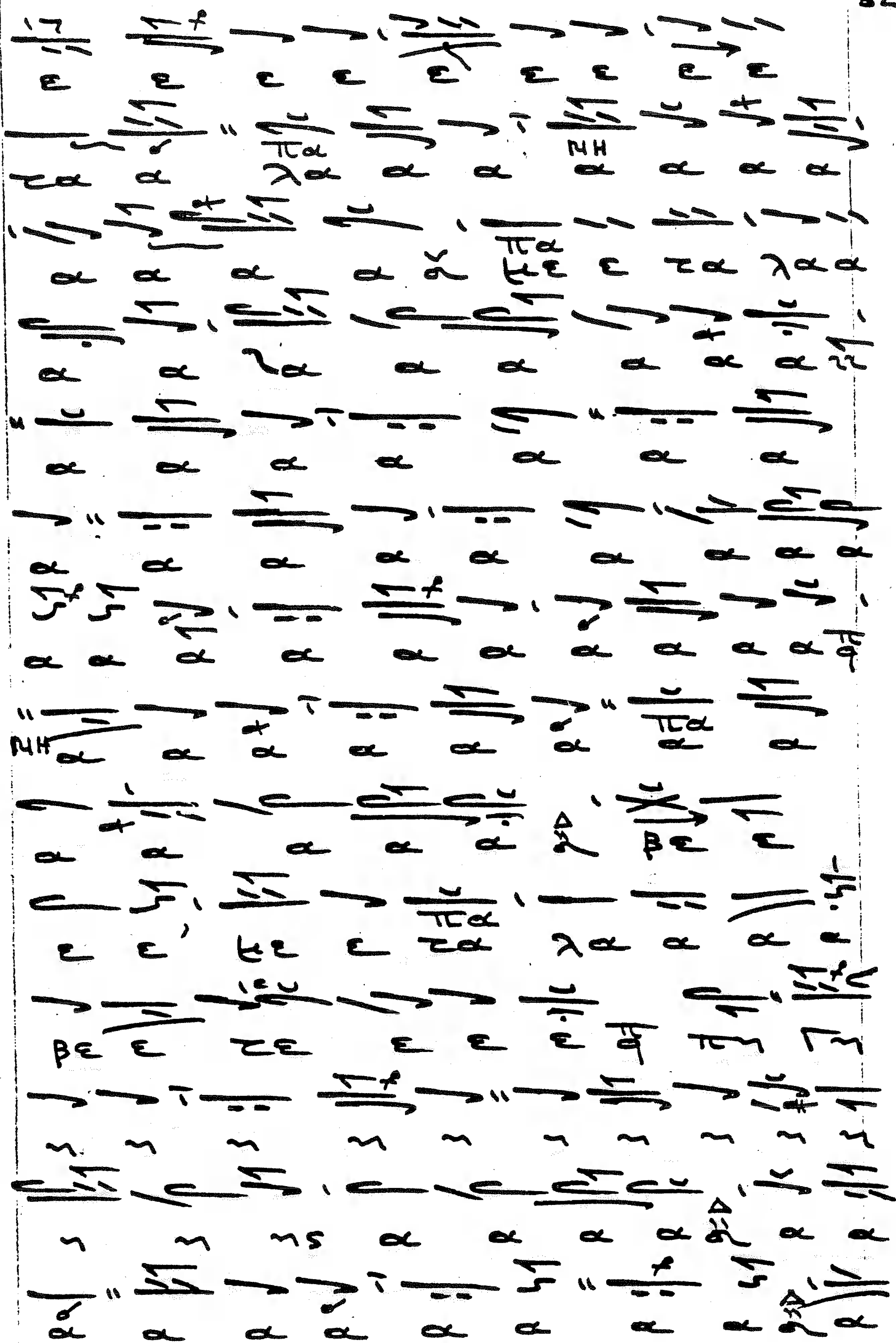
Handwritten symbols, possibly a list or code, including a horizontal line and a star-like symbol.

Εἰς τὴν ἀμειψομένην ἀνάστασιν

Κοινωνικὸν τῶν ἀγαπαδαιῶν Πάτερ

Πάτερ ὁ Πάτερ

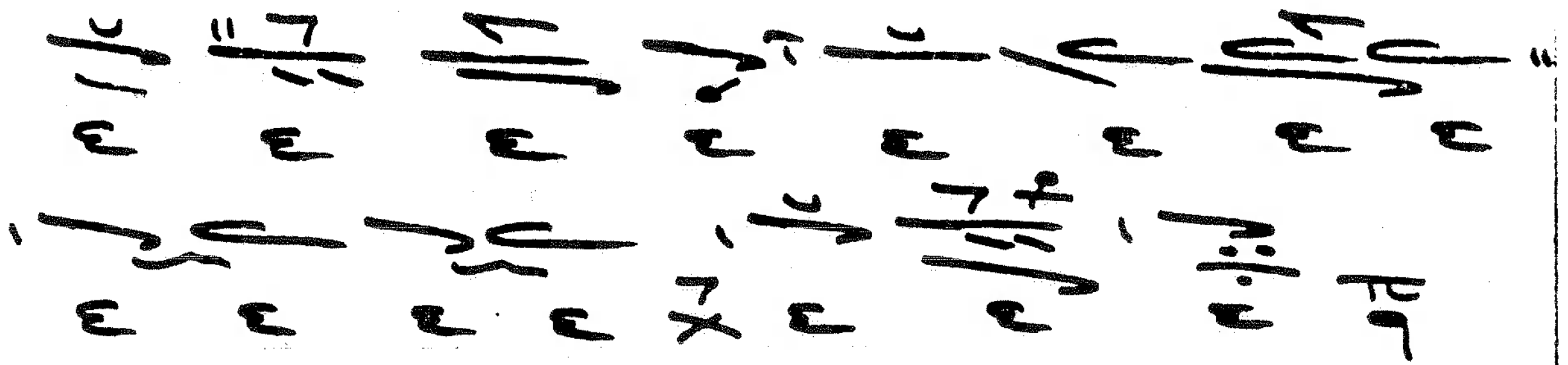

Musical notation with various notes and rests, including a large 'F' marking.

ΕΠΙΧΟΡΗ ΕΥΩΝ ΚΕΛΑΙΟΝΤΩΝ

Musical notation with notes and rests, including a large 'F' marking.

Handwritten musical notation on a page numbered 84. The notation consists of multiple staves with notes and rests, written in a cursive style. The page is oriented vertically, with the text running from top to bottom. The notation is dense and fills most of the page.

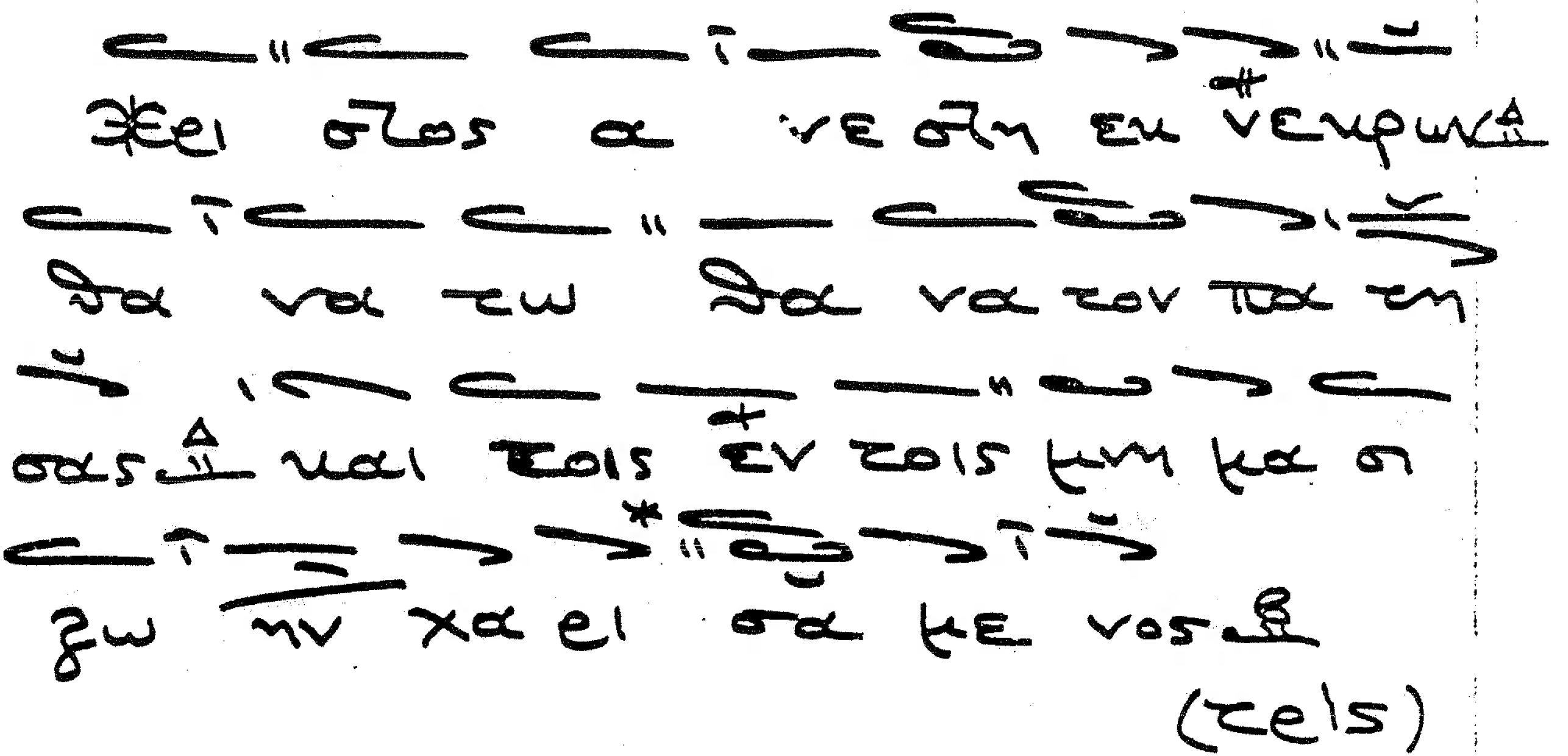
Εν τέλει τῆς Πασχαλινῆς λειτουργίας

ἀντὶ τοῦ «Ἐΐδομεν τὸ φῶς» τοῦ:

«Χριστὸς ἀνέστη»

ὡσαύτως ἀντὶ τοῦ «Ἐΐη τὸ ὄνομα Κυρίου»

μέλος δὲ Διότι

τὸ τελευταίον * μετὰ τὴν ᾠδὴν

Εἶτα: Εὐλογίᾳ Κυρίου, Δόξα Σοι
 ὁ Θεὸς ἡ ἐλπίς ἡμῶν Δόξα Σοι καὶ
 καὶ ἡ ἀπόλυσις: ὁ ἀναστὰς
 ἐκ νεκρῶν... εἰς δὲ τὸ τέλος αὐτῆς
 ἐμφωνεῖ ὁ ἕρως: Χριστὸς ἀνέστη,
 τῷ λαῷ ἀποτεινόμενον· ὁληθῶς ἀνέστη.
 ὧς τοῦτο ἐπαναλαμβάνεται τοῖς.
 Εἶτα ὁ ἕρως: Δόξα τῇ αὐτοῦ
 τριήμερῳ ἔγερσιν.

ὁ λαός: Προσκυνῶμεν αὐτῷ τὴν
 τριήμερον ἔγερσιν.

Καὶ ἐπὶ τέλους ὁ ἕρως + ἄλλοι
 ὁμολογεῖν τὸ «Χριστὸς ἀνέστη»
 τῷ λαῷ ἀντιφωνήσαντες ἐν τέλει αὐτῶν:
 «ὁληθῶς ἀνέστη ὁ Κύριος»

—:◊:—

Πέλος καὶ τῆς ἀντιγραφῆς, ἐκ τῶν
 τῶν διδασκάλων, τῆς ἀσματομελίας
 εὐτὶς ἀνολογισίας τῆς ἀναστάσεως
 πρὸς χεῖρον ἐν τῇ παρεμυρησίᾳ τῶν
 Σύλλογῶν, λόγῳ φθόρου τῶν παλαιῶν
 χειρογράφων.

Σημειῶ δὲ καὶ ἐδῶ, καὶ ἔστω
 εἰς ἀνάμνησιν, τὴν, ἐπὶ τῇ ἐκδόσει
 τῶν θεωρητικῶν δημοσθενεῖσαν

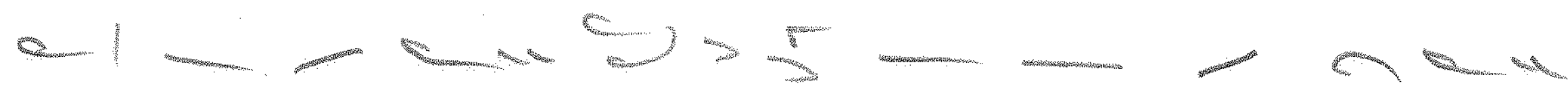
υπ' εμ^α εἰδήσιν εἰς τὴν εφ. «Εστία»
ἀρ. φ. 30847 | Σάββατον 9/Ἰουλίου 1983, σ. 4:
«Βενεζουελόφρονες τὸ μέγαλον ἐνδια-
φέροντος ἔχον περὶ τῆς ἑλληνικῆς
ἀποστατικῆς τῆς Προέδρου τῆς Συλλογῆς
πρὸς διάδοσιν τῆς ἐθνικῆς ἀποστατικῆς καὶ
Διευθυντῆ τῆς ἀποστατικῆς Σχολῆς κ. Σί-
μνος Καραῖ. Ἰδὲ ἔχον δίτομον,
ὀγτώδες, ἐν σελίδων ἑπταμοσίων περὶ-
τον, εἶναι μοναδικὸν εἰς τὸ εἶδος τ^α.
«Ἀπτεταὶ ὅλων τῶν θεμάτων μετὰ με-
σιμῶν παραδειγμάτων ἐν τῇ ἐν-
αληθοστατικῇ καὶ τῇ Δημόδους Μα-
στατικῇ καὶ ἔπτεται ἀπλετον φῶς καὶ
εἰς τὰ πλέον δισηπλιντα μουσικά
προβλήματα» —

Παρασκευὴ 11/Ἰουλίου ἀπ^ατ^α κ^α
ῶρα 17 καὶ ἡμισία τῆς ἡμέρας
ἐν τῇ Π. Βουλῇ. —

Δέντα

:—o—:

Δημοφίλιον

 Χ ρ ι σ τ ο ς α ν ε ε σ η η η ε μ ν ε μ ν ο ν θ α ν α α

 τ ω ο β θ α ν α τ ο ς π α τ ρ ο ς α ς } η α ι β ο ι ς

 ε ν β ο ι ς μ η μ α ς } ζ ω η ν χ α ρ ι ς α α μ ε ε

 ρ ο ς

(αυτὸ ὑμνοῦνται τὰ εἶδη
 αἱ ὁλάντα κίθαρα, ψαλμοὶ)